

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 508/25
15.7.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Драгана Ћесаровића, председника већа, др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА** због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалби Вишег јавног тужилаштва у Београду изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.66/25 од 31.03.2025. године, у седници већа одржаној дана **15.07.2025. године**, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.66/25 од 31.03.2025. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године**.

У преосталом делу жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду се **ОДБИЈА** као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.66/25 од 31.03.2025. године у непреиначеном делу се **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 66/25 од 31.03.2025. године у ставу I окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године с тим што је одређено да ће наведену казну затвора окривљени издржавати у просторијама у којима станује на адреси улица ..., ..., уз примену електронског надзора. На основу члана 348 став 6 у вези са чланом 87 КЗ према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Интервентна јединица од 26.06.2013. године према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета и то пиштоља марке “Црвена застава” модел 70,

калибра 7,65 мм, са обрушеним фабричким бројем и четири комада муниције калибра 7,65 мм. На основу члана 264 у вези члана 261 и 262 став 2 ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка о висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Истом пресудом у ставу II окривљени АА је на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става I КЗ, док је на основу члана 265 став 1 ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на овај део пресуде падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавило Више јавно тужилаштво у Београду и то у односу на ослобађајући део пресуде, због кривичног дела из члана 278 став 4 у вези става I КЗ због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, а у односу на осуђујући део пресуде због кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става I КЗ због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи првостепену пресуду на тај начин што ће окривљеног АА огласити кривим и осудити на казну по закону и због кривичног дела из члана 278 став 4 у вези са ставом I КЗ, а да преиначи првостепену пресуду у осуђујућем делу тако што ће окривљеног због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 у вези са ставом I КЗ осудити на казну затвора у дужем временском трајању, која казна би се извршила у установи за извршење кривичних санкција.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Ранковић је у одговору на жалбу предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, а да првостепену пресуду потврди. Бранилац је тражио да буде обавештен на седници већа пред Апелационим судом у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.565/25 од 13.06.2025. године предложило да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног осудити на казну по закону за извршење кривичног дела из члана 278 став 4 у вези става I КЗ и да окривљеног осуди на казну затвора у дужем временском трајању због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става I КЗ.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца адвоката Ненада Ранковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са првостепеном пресудом и жалбом, као и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Београду и одговором на жалбу браниоца адвоката Ранковић Ненада, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду у делу у коме је окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично

дело из члана 278 став 4 у вези са ставом 1 КЗ истичући да првостепени суд пре свега није поступио по решењу Апелационог суда у Београду Кж1.1334/24 од 22.01.2025. године, те да приликом доношења ожалбене пресуде није извео ниједан доказ на главном претресу, при чему је првостепени суд погрешно ценио околности датог догађаја изостављајући релевантну чињеницу при правилном утврђивању целокупног чињеничног стања које се односи на исказ сведока оштећеног ББ. Јавни тужилац је надаље оспорио и закључак првостепеног суда да исказ сведока ВВ није потврђен доказима изведеним током поступка и то у делу у којем је сведок навео да је окривљени пиштољ уперео у “нечијем правцу” без предузимања друге опште опасне радње, а што за првостепени суд не представља објективно блиску могућност да дође до повреде “других лица” иако се након испаливања хица окрвљени АА удаљује из парка, а услед испаливања пројектила у оштећеног, оштећени је задобио лаку телесну повреду у виду застрелине.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима Вишег јавног тужилаштва у Београду, по налажењу Апелационог суда у Београду правилно је првостепени суд пре свега имао на уму да код кривичног дела из члана 278 став 4 у вези става 1 Кривичног законика је потребно да је инкриминисаним алтернативно прописаним радњама изазвана конкретна опасност, односно да постоји блиска, стварна и реална могућност да дође до повреде заштитног добра-живота или тела људи или имовине већег обима, а наступање такве последице у сваком конкретном случају мора бити доказана јер представља битно обележје бића наведеног кривичног дела.

Имајући на уму целокупно утврђено чињенично стање, као и исказ оштећеног ББ који је навео да је кренуо ка окривљеном, да се кретао у његовом правцу и да је пиштољ био уперен у правцу његовог тела, правилно првостепени суд закључује да тужилац током поступка није доказао да су у тренутку испаливања пројектила оштећени и окривљени били у непосредној близини других особа, односно да је оштећени баш у том моменту био у групи других људи. Првостепени суд је посебно ценио то што испаливањем пројектила из пиштоља искључиво у правцу оштећеног ББ, предузетим радњама у објективном и субјективном смислу није изазвана опасност за живот или тело других људи, тим пре што је мишљење судског вештака др Слободана Савића да се пројектил од уста цеви ватреног оружја до тела оштећеног кретао праволинијски и да су у моменту испаливања пројектила уста цеви ватреног оружја била усмерена ка месту улазног отвора застрелине, услед чега се закључује да је окривљени исказао свест и вољу да телесно повреди само једно лице – оштећеног, чиме је остварио елементе бића кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 2 Кривичног законика, у погледу ког кривичног дела је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

По правилном налажењу првостепеног суда у време предузимања радње – испаливање пројектила, а узимајући у обзир међусобни сукоб и неслагање окривљеног и оштећеног, није постојао умишљај окривљеног да доведе у опасност друга лица, односно јавни тужилац није доказао да је окривљени том радњом хтео и желео да створи реалну могућност да дође до угрожавања живота или тела других људи.

У погледу исказа оштећеног ББ у делу у коме је навео да је након испаливања метка окривљени уперео пиштољ у правцу главе оштећеног, а након тога и у правцу

ВВ, правилно је првостепени суд нашао да у овом делу исказ оштећеног није потврђен доказима који су изведени током поступка, али је истовремено нашао да радња којом се пиштољ упери у нечијем правцу без предузимања друге опште опасне радње (попут испаливања пројектила у вис или у празан простор парка) не представља објективну и блиску могућност да дође до повреде других лица, посебно када се има на уму и чињеница која је неспорно утврђена односно да се окривљени убрзо након испалењеног хица удаљио из парка.

Имајући на уму напред наведено правилно је првостепени суд окривљеног АА на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 278 став 4 у вези са ставом 1 КЗ.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду надаље оспорава првостепену пресуду у осуђујућем делу у односу на радње кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, наводећи да је првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном АА превелики значај дао олакшавајућим околностима и то да је окривљени релативно млада особа и да је отац једног малолетног детета те да казна затвора у трајању од једне године која ће се издржавати у просторијама у којима окривљени станује не представља адекватну и сразмерну меру учињеном кривичном делу.

По налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, у смислу члана 54 КЗ ценио чињеницу да је у време извршења кривичног дела окривљени био млађе пунолетно лице, да до тада није био осуђиван, да се од почетка кривичног поступка искрено држао и указао полицијским службеницима на место где је одбацио оружје и да је у потпуности признао извршење кривичног дела за које је осуђен, као и да је извршењу кривичног дела претходио сукоб са оштећеним у коме је окривљени претрпео физичке повреде, као и да је изразио кајање због свог поступања предметном приликом. Као отежавајућу околност правилно је суд ценио његово држање после извршеног кривичног дела и чињеницу да је окривљени извршио нова кривична дела, али је имао у виду да није реч о истоврсним кривичним делима и да касније учињена дела нису са елементима насиља.

Међутим, основано изјављеном жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду истакнуто да је првостепени суд олакшавајућим околностима које је правилно утврдио на страни окривљеног дао превелики значај, те да није било места да наведене олакшавајуће околности цени као нарочито олакшавајуће, као и да окривљеном казну ублажи испод законом прописаног минимума.

Имајући на уму све напред наведене околности, као и висину казне која је запрећена за наведено кривично дело, ценећи и све околности конкретног случаја, степен кривице окривљеног за извршено кривично дело, тежину извршеног кривичног дела и тежину наступиле последице, као и личност окривљеног као извршиоца, то је Апелациони суд у Београду усвајањем жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду преиначио првостепену пресуду и окривљеног АА због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од две године.

По налажењу Апелационог суда у Београду овако одмерена казна затвора у трајању од две године у свему је сразмерна тежини извршеног кривичног дела и личности окривљеног као извршиоца, те ће се на овај начин у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ и општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући на уму све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Виши саветник – записничар
Кристина Вуковић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ћокић